

৫.০১ উজনি আৰু কামৰূপীৰ পাৰ্থক্য :

ডঃ কাকতিয়ে উজনিৰ ভাষাকৰণ একেটাই বুলি ধৰি লৈ আলোচনা কৰিছে। কিন্তু প্ৰকৃততে উজনিৰ ভাষাকৰণো পাৰ্থক্য আছে। শিৱসাগৰৰ সৈতে নগাঁৱৰ ভাষাৰ পাৰ্থক্য সুস্পষ্ট। আনকি গোলাঘাটৰ ভাষাও শিৱসাগৰৰ সৈতে সম্পূৰ্ণ নিমিলে। এই বিষয়ে যিহেতু অধ্যয়ন হোৱা নাই, সেইবাবে আমি মান্যকৰণটোৰ সৈতেহে পাৰ্থক্য দেখুৱাম।

কামৰূপী উপ-ভাষাৰো বৰপেটীয়া (বৰপেইটা), নলবৰীয়া (নলবেইৰা), পাতি-দৰং, পলাশবৰীয়া (পলাশবেইৰা) আদি ভাগ আছে। উজনিৰ ভাগবোৰৰ তুলনাত কামৰূপৰ ভাগবোৰ অধিক স্পষ্ট।

৫.০১.১ ধ্বনিতাত্ত্বিক পাৰ্থক্য :

(১) মান্য অসমীয়াত শ্বাসাঘাত শব্দৰ মধ্যবৰ্তী স্থানত (ডঃ কাকতিৰ মতে উপধা অক্ষৰত) পৰে। কামৰূপী উপভাষাত শব্দৰ আদি অক্ষৰত শ্বাসাঘাত পৰে।

(২) কামৰূপী উপভাষাত শব্দৰ আদি অক্ষৰত প্ৰবল শ্বাসাঘাত পৰা বাবে অব্যবহৃত পৰবৰ্তী স্বৰধ্বনি লোপ পায়। যেনে —

উজনি	কামৰূপী
কুকুৰা	কুকুৰা
কোমোৰা	কুম্ৰা
অমৰা	আম্ৰা
কটাৰী	কাট্ৰি, কট্ৰি
দমৰা	দাম্ৰা ইত্যাদি।

(৩) কামৰূপী উপভাষাত অপিনিহিত এটা বিশিষ্ট লক্ষণ। উজ্জ্বলিত অপিনিহিত প্ৰায় নায়েই। যেনে—

উজ্জ্বলিত	কামৰূপী
হালোবা	হাউইলে, হাউলে
জালোবা	জাউইলে, জাউলে
বামুণীয়া	বাউইয়া
কেবলীয়া	কেউইলা, কেউলা
কলীয়া	কঅ ইলা
দেউলীয়া	দেউইলা ইত্যাদি।

(৪) উজ্জ্বলিত উপ-ভাষাটোত দুটা 'আ' ধ্বনি ওচৰা-ওচৰিকৈ থাকিলে তাৰে প্ৰথমটো প্ৰায়েই 'অ' হয়। কামৰূপীত একে থাকে। যেনে—

উজ্জ্বলিত	কামৰূপী
কণা	কনা
চকা	চকা
তবা	তাবা
বজা	বাজা
কঁহাৰ	কাহাৰ
কমাৰ	কামাৰ
কঁকাল	কঁকল, কাকাল ইত্যাদি।

উজ্জ্বলিত উপভাষাত নতুনকৈ গ্ৰহণ কৰা শব্দৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰথমটো 'এ' হোৱাৰ ধ্বনি প্ৰবৃত্তি দেখা গৈছে। যেনে— জাগা > জেগা, চাধা > চেধা আদি।

(৫) উজ্জ্বলিত পদৰ শেষত থকা দ্বিস্বৰ 'ঐ' আৰু 'ঔ' কামৰূপীত যথাক্ৰমে 'এ' আৰু 'ও' হয়।

ঐ > এ- উজ্জ্বলিত	কামৰূপী
আখে	আখে
জাকৈ	জাখে
কৰ্দে	কৰদে, কদ্দে
গৰে	গৰে
কাৰে	কৰে, কএ
ঔ > ও- কাবৌ	কামৰূপী
টকৌ	টকো
হলৌ	হলো
ভাটৌ	ভাতো

(৬) বিকাশৰ দিশৰ পৰা কামৰূপীত থকা মহাপ্ৰাণ ধ্বনিও উজ্জ্বলিত অল্পপ্ৰাণ হয়।

যেনে—

উজ্জনি	কামৰূপী
চকু	চখু
হাতী	হথী
ভোক	ভখ, ভুখ, ভোখ
ভাঁপ	ভাফ
ঠোট	থুথ ইত্যাদি

(৭) উজ্জনিৰ মধ্য স্বৰধ্বনি কামৰূপীত উচ্চ হিচাপেই থাকে। যেনে—

উজ্জনি	কামৰূপী
এন্দুৰ	ইন্দুৰ
সেন্দুৰ	সিন্দুৰ
সেওঁতা	সিয়াতা
কাপোৰ	কাপুৰ
সাঁতোৰ	সাতুৰ
মাকো	মাকু ইত্যাদি

৫.০১.২ ৰূপতান্ত্ৰিক পাৰ্থক্য :

(১) উজ্জনি আৰু কামৰূপীৰ বহুবচনৰ চিনবোৰ বেলেগ বেলেগ —

উজ্জনি	কামৰূপী
বস্তুবোৰ	বস্তুগিলা, মাখা, মেখা
মানুহবিলাক	মানুহগিলা, গিলাক, গিলান
এইবোৰ	ইগলা, এংলা
সেইবোৰ	সেগলা, সেংলা ইত্যাদি।

(২) স্থানবাচক আৰু কালবাচক সৰ্বনামবোৰ বেলেগ বেলেগ। যেনে —

উজ্জনি	কামৰূপী
এতিয়া	ইন্তে, ইতা, ইতে, এথান
তেতিয়া	তিন্তে, তিতে, তেথান
যেতিয়া	যিন্তে, যেথান
এইফালে	ইফলে, অহয়, অহায়
কোনফালে	কহয়, কহায়
সেইফালে	সিফলে, সহয়, সহায় ইত্যাদি।

(৩) ব্যক্তিবাচক সৰ্বনামৰ ৰূপবোৰ বেলেগ বেলেগ। যেনে—

উজ্জনি	কামৰূপী
--------	---------

ইহঁত, এওঁলোক	আহ্ন, আনহা
ইহঁতে	আহ্ন, আহাই, এন্থে
সিহঁত, তেওঁলোক	তাহ্ন, তানহা
তহঁত, তোমালোক	তুহ্ন, তোনথে, তন্থে, তুনহা
সিহঁতে	তাহ্ন, তানথে, সেন্থে

(৪) উজনিৰ চতুৰ্থী বিভক্তিৰ ঠাইত কামৰূপী দ্বিতীয়া বা সপ্তমী বিভক্তি হয়।

যেনে —

উজনি	কামৰূপী
কলৈ গৈছে	ক'ত গৈছি, ক'ক গৈছি
চিলঙলৈ গ'ল	চিলঙক গেল
কলৈ যাবা	ক'ত যাবা, ক'ক যাবা ইত্যাদি।

৫.০১.৩ শব্দগত পাৰ্থক্য

ঘৰুৱা শব্দ

উজনি	কামৰূপী
চোতাল	চতল
বৰবুণ	বইব্হন
পিৰালি	কাথি
পথাৰ	পাথাৰ, পথৰ
হেতা	কৰচ
বাৰিবা	বাইব্হা ইত্যাদি।

৫.০১.৩.১ সম্বন্ধবাচক শব্দ

উজনি	কামৰূপী
খুড়া	খুৰা, খুততা, খুততি
নবৌ	বৌ
জোঁৱাই	জাউঙে, জঙে
বোৱাৰী	ব'ৰি
ল'ৰা	আপা, ল'ৰা
ছেৱালী	আপী, মাই
বৰজনা	ভাই-শহৰ
গিৰিয়েক	লালাক
ঘৈলীয়েক	ঘৈলাক, মাইলাক ইত্যাদি।

৫.০১.৩.২ ফল-মূল :

নেমু	তুইয়া
------	--------

জলকীয়া	ভিজলুক, ভজলুক
অমিতা	মইদফল
মধুৰী আম	সোইফৰাম, সোফৰাম
জলফাই	জলপে
লেতেকু	লেতুক

৫.০১.৩.৩ ফুল :

শেবালি	পাইনপিপ্লি, পাইনপেলি
নাৰ্জি	গেঙ্কা, গেঙ্কে

৫.০১.৩.৪ চৰাই :

কপৌ	কুপ্তি
ঘনচিৰিকা	চোকা
দহিকতৰা	দেওকাতৰা, গোবৰথেইপা
পইতাচ'ৰা	তেলভৌকা
বৰটোকোলা	ধদং
শৰালি	শাল্লি, ইত্যাদি।